ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23-84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1161

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
15
Νοεμβρίου 1948
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΔΟΛΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ πρότασις τῆς Αὐστραλίας ἐγένετο παμψηφεὶ ἀποδεκτὴ καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος ἥτις ὑπεχώρησε διὰ νὰ δείξη τὴν καλὴν της διάθεσιν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν σχέσεων μὲ τοὺς βορείους γείτονάς της.

Ἡ διεθνὴς ὅμως συνοδοιπορία ἀπὸ τὴν ἑπομένην τῆς ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης, ἔρριψεν ἀμέσως τοὺς σπόρους μιᾶς νέας τακτικῆς. Ἤρχισε νὰ διασπείρη ἀφθόνους ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιτεύξεως συνεννοήσεως, ἐφ ὅσον τὸ ζήτημα τοῦ συμμοριτισμοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶναι συνυφασμένον μὲ τὴν εἰρήνευσιν της καὶ ἀποτελεῖ ἕνα καὶ κύριον πρόβλημα διὸ καὶ ὁ διαχωρισμός του δυνατὸν νὰ μὴν ἀποφέρη τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Δέν εἶναι δὲ καθ' ὁλοκληρίαν ἀπίθανον, εἰς τὴν συνερχομένην ἤδη Μεσολαβητικὴν Ἐπιτροπήν, νὰ ἐκδηλωθοῦν αἱ γνωσταὶ μέχρι τοῦδε προσπάθειαι μὲ σκοπὸν νὰ ρυμουλκηθῆ τὸ ζήτημα τῆς εἰρηνεύσεως, πρὸς δημιουργίαν μιᾶς νέας Βάρκιζας.

Νέα Βάρκιζα ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχει θέσιν. Εἶναι ἄρκετὸν τὸ ὅ,τι ἐπὶ τριετίαν τὴν κατατυραννεῖ ἡ πρώτη, ἐξ ἧς μέγα ἔρμα φρονήσεως ἔχει ἀποκομίσει ὁ ἑλληνικὸς λαός, οὕτως ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ μίαν τοιαύτην λύσιν εἰς βάρος του. Ἐὰν οἱ διεθνεῖς πειραματισταὶ ἐγένοντο ἐπιλήσμονες τῶν τότε μεθόδων των καὶ θέλουν νὰ τὰς ἐπαναλάβουν, ἡ Ἑλλὰς ποὺ ὡς ἔμψυχον πειραματόζωον ὑφίσταται εἰσέτι τὰς ὀδύνας τῶν δοκιμῶν των, δὲν εἶναι ποσῶς διατεθειμένη νὰ δεχθῆ ἐκ νέου τὰς ἀδεξιότητάς των. Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν Παρισίοις ἀντιληφθεῖσα ἐγκαίρως τὸν ἑλιγμόν, ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οὐδεμίαν ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δὲ Γεν. Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος του, ἐκαυτηρίασε τὴν τοιαύτην προσπάθειαν τῆς προπαγάνδας τῶν καμουφλαρισμένων ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ δηλοῖ ὅτι «ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς δὲν θὰ θέση τὰ ὅπλα εἰς τοὺς εἰρηνικοὺς ὁπλοβαστούς, παρὰ μόνον ὅταν οἱ προδόται παραδώσουν τὰ ἰδικά των ἄνευ ὅρων».

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν οἱ βόρειοι γείτονές μας θέλουν νὰ ἐπιδείξουν ὅτι ἔπαυσαν νὰ διακατέχωνται ὑπὸ ἐπιβούλων σκοπῶν εἰς βάρος τῶν ἐδαφῶν μας—πρᾶγμα ὅμως ἀπίθανον ἂν θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ Μόσχα—τότε θὰ εὕρουν τὴν Ἑλλάδα πρόθυμον καὶ ἐν τῇ ἐξαντλήσει τῆς χριστιανικῆς ὑπομονῆς της, νὰ διαγράψῃ τὸ ἀλγεινὸν παρελθὸν καὶ νὰ τείνη χεῖρα ἀνυποκρίτου φιλίας πρὸς ἀποκατάστασιν καλῶν σχέσεων.

Πέραν ὅμως αὐτῶν τῶν εἰλικρινῶν προθέσεων, ἡ χώρα αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως γίνῃ ἐπέμβασις ἢ συσχετισμός, ἵνα οἱ μητραλοῖαι ποὺ ἔχουν δι' αὐτῶν ἐγείρει τὴν δολοφόνον χεῖρα ἐναντίον της καλυφθοῦν ὑπὸ προσχήματα, διὰ νὰ ἐπαναλάβουν ἐν καιρῷ ὅταν διαταχθοῦν ἄλλους νέους γύρους.

Τὸ ἔθνος ἔχει ἀπόφασιν ἀ ἐκκαθαρίση ἅπαξ διὰ παντὸς τοὺς λογαριασμούς του, μὲ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν νομιμότητα, κερδίζοντες τὴν ἀτιμωρησίαν ποὺ τοὺς παρέχη τοῦτο. Ὅσον δὲ καὶ ἂν προσπαθῆ ἠδιεθνὴς συνοδοιπορία, νὰ καλύψη αὐτοὺς τοὺς ὑπούλους σκοπούς τῶν πεμπτοφαλαγγιτῶν τῆς Μόσχας, δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχη διότι οὐδεμία κυβέρνησις προερχομένη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, θὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ κρατήση τὸ βάρος μιᾶς τοιαύτης εὐθύνης, χωρὶς νὰ συντριβῆ κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν ὀργὴν ἐκείνων ποὺ τὴν ἐξέλεξαν.

Τὸ παράδειγμα Βοραζάνη, ἔστω καὶ ἐν σμικρῷ, θὰ συγκρατῇ τὸν χαλινὸν τῆς συνέσεώς της.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Ὅλος ὁ κόσμος διαμαρτύρεται γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ζωῆς τὴν στενόχωρη τοῦ χρήματος, ἄν καὶ τόσον ἐξευτελισμένοι, γιὰ τὰ μεγάλα κεσσάτια τῶν καταστημάτων εἰς πολλὰ τῶν ὁποίων δὲν «στουρώνει» πελάτης τὸ πόδι του ὁλόκληρη τὴ ἡμέρα, γιὰ τὶς βαρειὲς φροντίδες ποὺ ἐντείνουν τὴ γενικὴ δυσπραγία.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔτσι συμβαίνει καὶ χειρότερα καὶ εἶναι γνωστὰ τὰ αἴτια τῆς σημερινῆς μας ἀθλιότητος. Ὅπως εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι ἐὰν ἐπεριμέναμε νὰ εἴμεθα σ' αὐτὰ τὰ χάλια τόσα χρόνια μετὰ τὴν νίκην.

Κάποιος μοῦ ὑπενθύμιζε χθὲς μὲ νοσταλγία τοὺς χρόνους τῆς κατοχῆς!

—Τί ὡραῖα ποὺ ἤμαστε καὶ δὲν τὸ ξέραμε! Ἐπάσχαμε βέβαια τὸ φοβερὸ ἀκέρ.ον σέφνιασμό τῆς πείνας τὸν χειμῶνα τοῦ 4. εἴχομε βέβαια στὸ κεφάλι μας ἀσιακόπως τὴ ρομφαία τοῦ κατακτητῆ ἀλλὰ γρήγορα προσαρμοστήκαμε στὴν κατάστασι ἐ εἰνη καὶ κυκλοφορ.ύσαμε πολὺ πιὸ ἀνετώτερα ἀπὸ σήμερα... ὅπου ἀποδεικνύεται ὅ.ι κάθε χθὲς καὶ καλλίτερα ποὺ λέει ὁ λουστζίκος...

Τὸ ἐπιχείρημα φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψ ως βάσιμον. Ἀλλ' εἰς τὸ βάθος δὲν εἶναι καθόλου Ὄχι μόνον διότι ἡ σημερινὴ κακοδαιμονία μας ἔὲν ὀφείλεται σὲ μᾶς ἀλλ' εἰς τὸν Μάρκαν καὶ τοὺς λαμπροὺς μας γείτονας, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπεράσαμε κάπως καλλίτερα εἰς τοὺς χρόνους τῆς κατοχῆς ἀλλ' ἐφάγαμεν τὰς ἰδίας σάρκας μας, ἐξανεμίσσμεν κάθε πόρο τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τώρα ἐκτὸς τῶν ἄλλων πληρώνουμε τὰ σπασμένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐξ ἄλλου, ἂν καὶ ἐφτωχήναμε 200 περίπου φορὲς ἀπὸ τὴ προπολεμικὴ περίοδο ἐν τούτοις ἐπιμένουμε νὰ ζήσουμε κάνοντες μεγαλείτερη σπατάλη ἀπὸ τότε.

Μία ἀπόδειξις ἀναμφοβήτητος εἶναι ὅτι τὰ κέντρα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται κατὰ κανόνα τὰ «περίτιτὰ» ἔξοδα ἐπολλαπλασιάσθησαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον καὶ συγκεντρώνουν ἐν τούτοις μεγαλ ιτέραν πελατείαν.

Τὸ φαινόμενον ἐν εἶναι ἀνεξήγητον. Ὁ κόσμος ζητᾶει συνεχῶς περισσότερες ἀνέσ ις στὴ ζωὴ ἀφ ἑ.ὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ σημερινὴ ἀβεβαιότης καὶ ἀνησυχία κάνει τοὺς πολλοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ σκέπτωνται τὴν αὔριον.

—Ξέρω ἐγὼ τί θὰ γίνῃ; σοῦ λέει ὁ καθένας Ἄσε με νὰ περάσω καλούτσικα σήμερα καὶ ἔχει ὁ Θεός!...

Καὶ ὁ μὲν Θεὸς ἐὲν ἔχει τίποτε νὰ μᾶς μοιράσῃ καὶ ἡ μοιρολατρικὴ αὐτὴ σκέψις εἶναι παρηγοριὰ κακῆς ἐμπνεύσεως.

Τὸ κῦμα αὐτὸ τῆς σκατάλης ποὺ ἔχει κατολάβει τὸν κόσμο σήμερα, εἶναι μᾶλλον κίνημα ἀπελπισίας χαρακτηριστικὸν τῆς γενικῆς ἀνησυχίας ποὺ κατέχει τοὺς πάντας.

Ἐν τῷ μετοξύ ἡ κατάστασίς μας χειροτερεύει μὲ μοθηματικὴ ἀκρίβεια καὶ γρήγορο ρυθμό. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ ἀπελπιζώμεθα ἀπολύτως. Ὅταν φθάσουμε στὸν πυθμένα τοῦ βαράθρου, λέγει ὁ Ὀσκὰρ Οὐάϊλδ, μοιρ.ίως θὰ πάρουμε πάλι τὸν ἀνήφορο.

Καὶ ἴσως νὰ ἔχουμε ἤδη φθάσει....

Ο ΠΡΩΙΝΟΣ

ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 14. (Ἰδ. ὑπηρ) Τὸ Γαλλικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει ὅτι τὸ Προοδευτικὸν Καθολικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς προσφάτους ἐκλογὰς διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ἄνω Βουλῆς ὑπέστη συντριπτικὴν ἥττταν, ἀπεφάσισεν ὅπως παραμείνη εἰσέτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΩΡΑ 2 ΠΡΩΙΝΗ

ΗΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΕΤΕΚΕΝΑΡΡΕΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 14. Νοεμ. (Ἰδ. ὑπ.) **Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας τὴν 23. 32 ὥραν τῆς σήμερον ἔτεκεν ἄρρεν. Μήτηρ καὶ τέκνον χαίρουν ἄκρας ὑγείας.**

Μετὰ τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΑΝΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΑ ΕΔΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 14 Νοεμβρίου (Ἰδ. δπ.) Ἡ ἐφημερὶς «Νιοὺ Γιόρκ Χέραλδ Τρίμπιουν» εἰς ἄρθρον της περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Τουρκίαν γράφει τὰ ἑξῆς:

Τὰ Ἀμερικανικὰ δολλάρια, τὰ ὁποῖα καταλύζουν τὴν Τουρκίαν ὑπὸ μορφὴν πυροβόλων, ἀεροπλάνων καὶ ὑποβρυχίων ἤδη καθιστοῦν σαφῆ τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν σημασίαν τῆς βοηθείας αὐτῆς. Ἡ θέλησις τῆς Τουρκίας νὰ πολεμήση ἐναντίον παντὸς εἰσβολέως δὲν ἦτο ποτὲ τόσον ἰσχυρά. Οἱ δεσμοὶ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν οὐδέποτε ἦσαν ἐπίσης τόσον στενοί. Παντὸς εἴδους ἐφόδια ἀξίας 75 περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων παρεχωρήθησαν ἤδη πρὸς τὰς τουρκικὰς στρατιωτικὰς μονάδας, ὁ δὲ Ἀμερικανὸς ἀντιστράτηγος Μὰκ Μπράϊντ, ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς, ὑπολογίζει, ὅτι ἡ ἀποστολὴ Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν δὲν θὰ σταματήση παρὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολή, περιλαμβάνουσα 275 ἀξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ἰδιώτας ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἕνα νέον πρόγραμμα ἐκγυμνάσεως τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἐπανάστασιν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐφαρμοζομένας μεθόδους ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἐκπαιδεύεται πλέον συμφώνως πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς μεθόδους. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα μάλιστα μέχρι τοῦδε πρόοδος εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἂν κάποτε αἱ Ἀμερικανικαὶ δυνάμεις παρίστατο ἀνάγκη νὰ σπεύσουν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Τουρκικῆς Ἀμύνης, τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως μιᾶς ἐνιαίας διοικήσεως θὰ ἦτο ἐξαιρετικῶς ἀπλούστατον.

Ὁ στρατηγὸς Μὰκ Μπράϊντ, διοικητὴς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τῆς 80ῆς μεραρχίας πεζικοῦ εἶναι πεπεισμένος, γράφει ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, ὅτι τὸ δόγμα Τρούμαν διὰ τὴν Τουρκίαν ἐσημείωσε πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐπιτελεῖ οὕτω σημαντικὰς προόδους. Αἱ δυσχέρειαι, αἵτινες ἠμπόδισαν τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς βοηθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν καθ' ὁλοκληρίαν. Τὰ δεδομένα τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῆς Τουρκικῆς θέσεως εἰς τὰς σχέσεις της πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἀρκετὰ καταφανή. Ἡ Τουρκία ἀπασχολημένη μὲ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, καὶ δαπανῶσα πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ προϋπολογισμοῦ της, ἀνερχομένου εἰς 300 ἑκατομ. δολλάρια, καὶ ἔχουσα εἰδέτι ἀνάγκην περαιτέρω Ἀμερικανικῆς βοηθείας, οὐδόλως ἐνδιαφέρεται ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὰ προβλήματα τῶν γειτονικῶν της μουσουλμανικῶν χωρῶν. Ἡ κυρίως ἐξάσκησις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἄφορᾶ πράγματι μέχρι τοῦδε τὴν τακτικὴν ἑνὸς ἀμυντικοῦ πολέμου. Ἡ τακτικὴ τῆς ἀναδιπλώσεως, τῶν κινήσεων ἐπιβραδύνσεως τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ ἀμυντικοῦ μπαράζ θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων κύκλων, ὡς ἐξαιρετικῆς σημασίας ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἤδη ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀντιμετώπισις.

« Τὸ Δεύτερον σχέδιον Μάρσαλ »

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΕΞΟΠΛΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ; Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 14 Νοεμβρίου.(Ἰδ. ὑπ.) Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Γαλλικοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων, ἀναφερόμενος σήμερον εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δυτικῶν κρατῶν λαμβανόμενα μέτρα πρὸς δριστικὴν πλέον ἀντιμετώπισιν τῆς Σοβιετικῆς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς, γράφει τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ αἱ διαφωνίαι τὰς ὁποίας τοῦτο δύναται νὰ σπείρῃ μεταξὺ τῶν Συμμάχων δὲν εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτό τὸ ἕνα πρόβλημα Πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀντιθέτως ὡς ἀντιπόσπαστον μέρος ἑνὸς μόνου καὶ ἐκτεταμένου συμπλέγματος προβλημάτων, τὰ ὁποῖα, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, ἀποκαλοῦνται «Δυτικὴ Ἕνωσις», «Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον», ἢ «Ἀντικομμουνιστικὸν Μέτωπον». Ἡ Γερμανία εὑρίσκεται ἀναμφισβητήτως εἰς τὸ κέντρον τοῦ συμπλέγματος τούτου, καὶ δὲν ἐξεπλάγημεν, ὅταν ἐπληροφορήθημεν ὅτι, διὰ νὰ τεθῆ τέλος εἰς τὸ Γερμανικὸν δίλημμα καὶ νὰ ὑπερπηδηθοῦν ὡρισμέναι «ψυχολογικαὶ ἀντιδράσεις» ὑπάρχουσαι εἰσέτι εἰς Γαλλίαν καὶ τὰς χώρας τῆς Μπενελούξ, κυρίως δὲ ὅσον ἀφορᾶ τὸ λεπτὸν ζήτημα τῆς ἀποχωρήσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ὁ κ. Μπέβιν ἐπίστευσεν ὅτι θὰ ἐξεύρισκεν ὡς μόνον ἀποτελεσματικὸν φάρμακον τὴν ὑπογραφὴν μιᾶς συμμαχίας μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ συμμαχία αὕτη θὰ συνεπληροῦτο διὰ τῆς στρατιωτικῆς βοηθείας καὶ διὰ τῶν στρατιωτικῶν πιστώσεων πρὸς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ. Ἡ λῆψις τῶν δύο τούτων μέτρων θὰ ἀπετέλει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, συνήθως ἀποκαλεῖται «Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον», τὸ ὁποῖον κατὰ γενικὴν γνώμην, θὰ ὑπογραφῆ λίαν συντόμως καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου μακραὶ προσυνεννοήσεις ἤδη ἔχουν διεξαχθῆ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις καὶ Ὀττάβα. Ἡ σημασία ἑνὸς τοιούτου συμφώνου καθίσταται ἔτι μεγαλυτέρα ὅταν ληφθῆ ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ συμφώνου θὰ συμμετεῖχον ἐκτὸς τῶν ἀποικιῶν ἐπίσης καὶ αἱ χῶραι τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, μὲ μίαν παράλληλον προέκτασιν πρὸς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Χώρας τῆς Ἐγγὺς καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Εἰς τί συνίσταται αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σήμερον «Δεύτερον σχέδιον Μάρσαλ»; Ὁ Γάλλος διπλωματικὸς συνεργάτης ἀπαντᾶ ὡς ἑξῆς:

Συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίας τῶν προσκειμένων πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὁ στρατηγὸς Μάρσαλ φαίνεται ὅτι κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, κατόπιν τῶν προσφάτων συνεννοήσεων, ὅτι αἱ χῶραι τοῦ «Ἀμερικανικοῦ σχεδίου βοηθείας» δυσκόλως δύνανται νὰ ἑνωθοῦν ἀμέσως, ὅτι θὰ εἶναι καλλίτερον νὰ συνδεθοῦν μεταξύ των κατ' ἀρχὴν διὰ περιφερειακῶν συμφώνων, καὶ ὅτι θὰ καθίστατο ἐφικτὴ καὶ εὔκολος ἐν συνεχείᾳ ἡ ἕνωσις τῶν περιφερειακῶν αὐτῶν ὁμάδων εἰς ἕνα ἐνιαῖον σύμφωνον. Πρὸς βορρᾶν ἡ Σουηδία, ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Δανία θὰ ἀπετέλουν ἕνα Σκανδιναυϊκὸν μπλόκ. Τὸ Δυτικὸν σύμφωνον ἑνώνει ἤδη τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς χώρας τῆς Μπενελούξ. Εἰς τὴν Μεσόγειον, αἱ προσπάθειαι τοῦ στρατηγοῦ Μάρσαλ φαίνεται ὅτι καθίστανται ἐξαιρετικῶς σημαντικαί. Ἰδίως ὅταν ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἄντριους ὁηλοῖ, ὅτι «ἡ Μεσόγειος ἔχει καταστῆ ἡ ζωτικὴ γραμμὴ τῆς Ἀμερικῆς». Ἕνα Σύμφωνον τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου θὰ ἑνώση τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, πιθανῶς δὲ καὶ ἄλλας χώρας τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Διὰ τὴν δυτικὴν Μεσόγειον προβλέπεται ἕνα Ἰβηρικὸν σύμφωνον, περιλαμβάνον τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν Πορτογαλίαν. Ἡ Ἰταλία ὡς συνδετικὸς κρίκος τοῦ «Μεσογειακοῦ Μετώπου» θὰ συνῆπτε συμμαχίας μετὰ τῆς Μεσογειακῆς Ἀνατολικῆς Ἑνώσεως Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἑρμηνεύεται ἐν Ρώμῃ ἡ συνέντευξις τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ἀραβικοῦ Συνδέσμου, δημοσιευθεῖσα ἐσχάτως εἰς ἐφημερίδα τῆς Ρώμης, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν εὐχὴν μιᾶς στενῆς καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀραβικῶν χωρῶν.

Σφυγμομετρικὴ ἐπιφυλακτικότης εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις

ΕΝ ΟΨΕΙ ΝΕΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ (Ἰδ. ὑπ) Ἡ διεθνὴς κατάστασις ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῶν ἀμερικανικῶν ἐκλογῶν, ἔχει εἰσέλθει εἰς μίαν τάσιν διαφοροποιήσεως, συνεπεῖα τοῦ μὴ ἀνεμενομένου ἀποτελέσματος τούτων. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τῆ Γουὼλ Στρήτ τονίζουν ὅτι ἐπῆλθε γενικῶς μία χασμωδία εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν μέχρι τοῦδε παγκοσμίων πολιτικῶν δεδομένων ἥτις ἐθημιούργησεν ἀνάσχεσιν τῆς ἐπιτάσεως τῆς ὀξύνσεως, μέχρις ὅτου ἡ διαφοροποίησις αὕτη εὕρῃ διέξοδον διὰ τῶν νέων θέσεων τὰς ὁποίας θὰ λάβουν εἰς τὰ διεθνῆ ζητήματα ἡ Ἀμερική καὶ ἡ Ρωσσία.

Τὰ Σ βὲτ, ἐν τῷ μετοξύ, ἐπιτείνουν τὴν ἀδιαλλαξία των εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βερλίνου, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ ἔχουν ἐξαπολύσει λίαν ἐντύχνως μέγα θόρυβον ἐπὶ τῆς εἰδήσεως διὰ μαν συάστησιν μετοξὺ Τρούμαν καὶ Στάλιν χωρὶς ν' ἀντιτιθενται εἰς ταύτην. Τὸ γεγονὸς τοῦτο οἱ ἐν Παρισίοις ἰδίως κύκλοι χαρακτηρίζουν ὡς εὐσιωνον σημεῖον διὰ μίαν προέγγισιν ἀπόψεων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἡ ὁποία θὰ εἶχε γειτκωτέραν παγκόσμιον εἰρηνοποιὸν ἀπήχησιν.

Ἐν τῷ μετοξὺ οἱ αὐτοὶ κύκλοι καὶ ἰοίως οἱ τῆς Ἀμερικανικῆς ἐν Παρισίοις ἀντιπροσωπείας, προσπαθοῦν νὰ συναγάγουν συμπεράσματα ἐπὶ τῆς Ρωσσικῆς στάσεως τόσον ἀπὸ τας νέας ἀπφὰς τοῦ κ. Μπρεμοὺλια διὰ τὸ ἀκανθῶδες ζήτημα τοῦ Βερολίνου ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν Μεσολεβητικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων Ἑλλάδος μετὰ τῶν γειτόνων της, δεδομένου ὅτι, τὰς κυρίας κατευθυντήριους γραμμὰς εἰς τὴ στάσιν Ἀλβανίας—Βουλγαρίας, θὰ δώσῃ ἡ σοβιετικὴ πολιτικὴ διὸ καὶ μακραὶ συνεννοήσεις διεξάγονται μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὡς ἄνω χωρῶν καὶ τοῦ κ. Βισίνσκυ εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ρωσσικῆ, πρεσβείας.

Τὸ «Σταιητ Ντηπάρτμεντ», ἐξ ἄλλου, ἐξακολουθεῖ νὰ τηρῇ τὴν συγκεκρατημένην στάσιντου, μὴ ἐξικνουμένην πέραν τῆς χαρυχθείσης τοιαύτης μέχρι πρὸ τῶν πρεεδρικῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐκλογῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ πρόεδρος κ. Τρούμαν καταγίνεται εἰς τὴν ἀποκρυστάλλωσιν ἀποφάσεων ἵνα δώσῃ νέας κατευθυντήριους γραμμὰς εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, αἵτινες βεβαίως θὰ ἔχουν προσαρμοσθῆ ἀναλόγως τῆ. στάσεως τῆς Μόσχας.

Λύρ'ως δύνασται νὰ λεχθῆ ὅτι ἐ'ς τὸν παγκόσμιον πολιτικὸν στίβον, ἐπικρατεῖ σήμερον σφυγμομετρικὴ ἐπιφυλακτικότης ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπάλων, καὶ κα' ἣ ὁ εἷς προσπαθεῖ νὰ ἀντιληφθῆ τὰς ἐσωτέρας διαθέσεις τοῦ ἄλλου, ἐξ οὗ γεγονότος διαγράφεται τὸ μέγα ἐρώτημα: Θὰ ὑποχωρήσῃ εἰλικρινῶς ἡ Μόσχα;

Αἱ ὑπ ρεσίαι τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις καὶ τοῦ Στέητ Ντιπάρτμεντ καταγίνονται εἰς κοπιώδεις προσπαθείας διὰ νὰ διασαφηνίσουν ὅλα ἐκεῖνα τ' ἀκριβῆ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα τόσον ἐπιμελῶς καὶ τεχνηέντως κρύπτει ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ διὰ τῆς προπαγάνδας, διὸ καὶ ὑποβάλλουν εἰς ἐξονυχισμὸν καὶ λεπτομερῆ ἀνατομὴν πάσας τὰς πληροφορίας ἢ διαδόσεις προερχομένας ἐκ τῶν πηγῶν τῆς προπαγάνδας ταύτης καὶ τοῦτο, ἵνα κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντλήσουν σταθερωτέρας προβλέψεις πρὸς κατατοπισμόν των, προκειμένου νὰ βυθομετρήσουν καὶ ἀπαντήσουν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀσφαλέστερον εἰς τὸ μέγα αὐτὸ ἐρώτημα.

ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ Κ.Κ. ΛΗ ΚΑΙ ΕΒΑΤ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΗΔΗ ΠΟΛΛΑ ΑΚΑΝΘΩΔΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14. (Ἰδ. ὑπ.) Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ἡ Βρετανικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις, αἵτινες ἔλαβον τὸ ἐπίσημον κείμενον τῆς ἐκκλήσεως τῶν κ.κ. Τρίγκβε Λῆ καὶ Ἔβατ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου ἐξετάζουν μετὰ πάσης προσοχῆς αὐτήν, ἀναμένεται δέ, ὅτι λίαν συντόμως θὰ ἐπιδώσουν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησίν των.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Ἰδ. ὑπ.) Ἡ ὅλως ἀπροσδόκητος ἔκκλησις τῶν κ.κ. Ἔβατ καὶ Λῆ ἀναμιχθέντων εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου, ἐγένετο δεκτὴ εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς Δύσεως μετὰ μεγάλης ἐπιφυλάξεως, δεδομένου ὅτι ἡ ἀναληφθεῖσα πρωτοβουλία κρίνεται ὡς ἔλως ἄκαιρος.

**Ἡ Οὐάσιγκτων καὶ